

Nuova strategia è necessaria per la messa in luce dei giacimenti sottomarini di idrocarburi nel Sud di Creta.

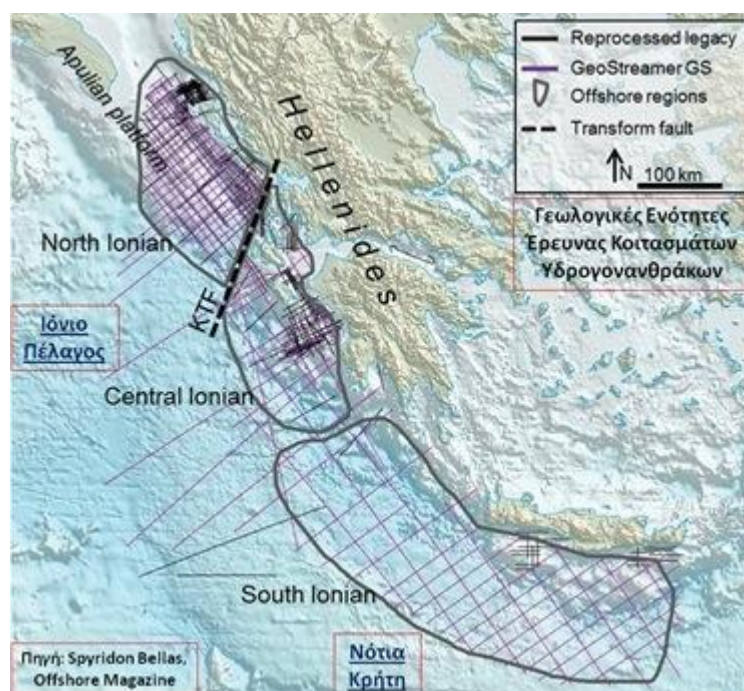
I. Konofagos, N. Lygeros

I soprascritti, già dal 2012 avevano proposto ai politici con il più alto livello di potere, la messa al bando di concorso di un grande numero di blocchi nel mare aperto dello Ionio e a Sud di Creta, da parte dello stato ellenico. Il nostro fine era sempre – all'interno della crisi economica – la creazione di una ricchezza mineraria per mitigare l'economia e la disoccupazione delle nuove generazioni. Avevamo inoltre accentuato il bisogno dell'esistenza di una concreta alta strategia di stato per far fronte a questo tema di fondamentale importanza per la nostra patria.

Dopo tre anni abbiamo dedotto che i nostri sforzi non hanno dato i frutti che ci attendevamo, poiché sono state presentate al ministero competente solo 3 (tre) offerte su una totalità di 20 (venti) blocchi in mare aperto. È sufficiente ricordare che a Cipro nel 2012 furono presentate 15 offerte da parte di diverse società su di una totalità di 12 (dodici) blocchi in mare aperto. La cosa più rilevante è che per il Sud di Creta (che tecnicamente e scientificamente, è ritenuto parte dell'unità geologica dello Ionio del Sud, vedi immagine 1) non è stata presentata nessuna offerta nonostante questa zona avrebbe potuto includere

delle riserve di idrocarburi in quantità dieci volte maggiore rispetto alla somma dell'insieme riserve che ci attendiamo nello Ionio centrale ed in quello del Nord.

Secondo noi il risultato di questo giro di assegnazioni è dovuto sì alla difficile situazione politica ed economica che non dà sicurezza a quanti vogliono investire in Grecia, ma certamente anche alla mancanza di una concreta strategia professionale la quale deve essere necessariamente corretta per i prossimi giri di assegnazioni per avere in definitiva risultati efficienti e duraturi. Riguardo a questo tema vorremmo precisare i seguenti dati:

- A causa della enorme dimensione del mare che è stata assegnata dallo stato greco per le ricerche sismiche, abbiamo proposto di recente di assegnare – dal punto di vista strategico – la Gara delle Ricerche Sismiche nel Mare Ionio e a Sud di Creta (220.000 km² di superficie) a due contraenti separati (rispetto alle 8 offerte presentate) e non solo ad un unico contraente (PGS). La PGS a causa dell'alto costo dei lavori che aveva intrapreso in una così grande superficie aveva offerto un ricco programma per il mare Ionio ed un programma estremamente povero per il Sud di Creta. È palese che con l'esistenza di due contraenti, uno per lo Ionio del Nord e un altro per il Sud di Creta, avremmo potuto avere oggi per le due zone di ricerca, come avvenne a Cipro, lo stessa quantità di dati. L'esistenza di una quantità maggiore di dati di ricerca per il Sud di Creta avrebbe permesso una migliore delimitazione della ricerca – per ogni blocco - del rischio di investimento, in maniera tale che i contraenti avrebbero potuto presentare delle offerte con maggior sicurezza di investimento.

- Affinché ci fosse una maggiore affluenza di investitori nel nostro paese avevamo pure consigliato in passato che la geometria e la estensione dei blocchi non fosse uniforme ma fosse in relazione – come avviene ovunque sul pianeta – alla profondità marina e alla dimensione dei dati scientifici disponibili per ogni blocco. È chiaro che la dimensione della superficie dei blocchi nel Sud di Creta avrebbe dovuto essere di gran lunga maggiore di quella dei blocchi dello Ionio del Nord a causa della mancanza dei dati sismici rispetto a quelli dello Ionio.

- Poiché la maggior parte dei blocchi a Sud di Creta è nelle acque internazionali e con la presenza delle basi a Tobruk davanti a Creta, il bando di concorso avrebbe dovuto includere in maniera intelligente l'interesse e l'impegno da parte dello stato per la sicurezza delle costosissime attrezzature di ricerca sottomarina che appartengono agli investitori, qualora fossero minacciate da azioni terroristiche, da attività di sabotaggio o di pirateria. Vogliamo puntualizzare inoltre l'assenza di rappresentanti della Guardia Costiera e delle Forze Armate nella sintesi della commissione di redazione del bando e di accettazione delle offerte dei partecipanti.

- Infine vogliamo puntualizzare verso qualunque direzione che cerchiamo di divulgare il messaggio che lo stato potrebbe attirare gli investitori non solo per l'estrazione degli idrocarburi, ma anche per la creazione di nuove tecnologie per conto dello stato, le quali potrebbero rimanere in eredità per il bene dei nostri figli e della nostra patria. Questa proposta necessita inoltre degli incentivi fiscali (ad esempio, tasse zero per più di 5 anni) e riguarda tanto gli idrocarburi convenzionali in acque molto profonde quanto gli idrocarburi non convenzionali (idrati di metano). Riferiamo inoltre che la Grecia possiede le più grandi riserve marine di idrati di metano nel Mediterraneo Europeo.

Concludendo ricordiamo che la nostra proposta di creazione strategica della messa in luce dei giacimenti sottomarini nella Z.E.E. della nostra patria (e non solo della messa in luce dell'importazione degli idrocarburi) è oggi la sola proposta affidabile di sviluppo per la creazione di una ricchezza mineraria locale con lo scopo di alleviare l'economia della patria e chiaramente creare un grande numero di posti di lavoro.

20479 Η ανάδειξη υποθαλάσσιων κοιτασμάτων υδρογονανθράκων νότια της Κρήτης απαιτεί Νέα Στρατηγική

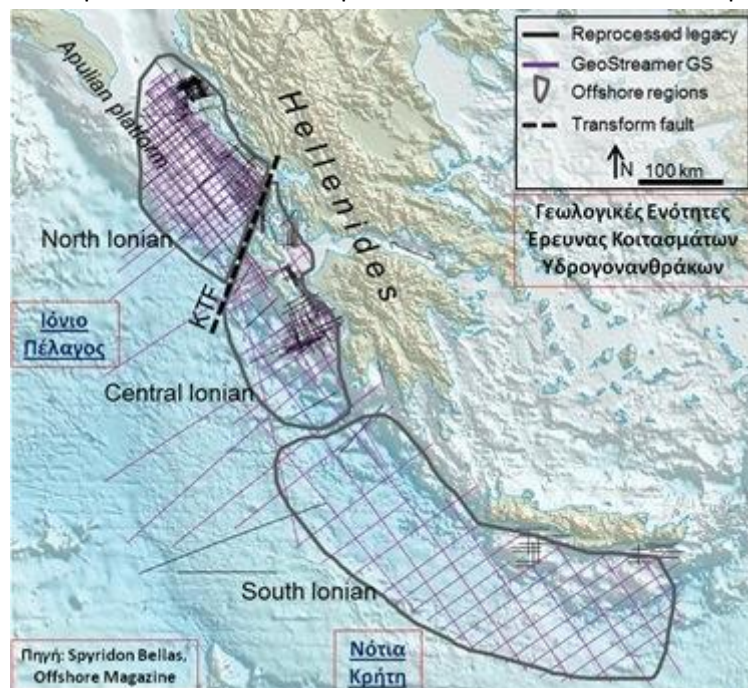
Η. Κονοφάγος , Ν. Λυγερός

Από το 2012, οι υπογράφωντες είχαμε εισηγηθεί στο ανώτερο δυνατό πολιτικό επίπεδο, το ελληνικό δημόσιο να προκηρύξει σε διαγωνισμό ένα μεγάλο αριθμό θαλάσσιων οικοπέδων στο Ιόνιο Πέλαγος και Νότια της Κρήτης. Στόχος μας ήταν πάντα – εν μέσω οικονομικής κρίσης - η δημιουργία ορυκτού πλούτου για την ανακούφιση της οικονομίας και της ανεργίας των νέων γενεών. Και είχαμε παράλληλα τονίσει την ανάγκη ύπαρξης συγκεκριμένης εθνικής υψηλής στρατηγικής για την αντιμετώπιση του παρά πάνω θεμελιακού θέματος για την πατρίδα μας.

Τρία χρόνια μετά διαπιστώνουμε ότι η προσπάθεια που έγινε δεν απέδωσε τους καρπούς που περιμέναμε, αφού στο αρμόδιο υπουργείο υποβλήθηκαν 3 (τρεις) μόνο προσφορές σε ένα σύνολο 20 (είκοσι) θαλάσσιων οικοπέδων. Αρκεί να υπενθυμίσουμε ότι η Κύπρος το 2012 είχε 15 προσφορές από κοινοπραξίες σε ένα σύνολο 12 (δώδεκα) θαλάσσιων οικοπέδων. Το σημαντικότερο στην υπόθεση αυτή είναι ότι Νότια της Κρήτης (που επιστημονικά και τεχνικά, θεωρείται μέρος της γεωλογικής ενότητας του Νότιου Ιονίου, βλ. Εικ.1) δεν υποβλήθηκε καμία προσφορά και αυτό παρ' ότι η περιοχή αυτή θα μπορούσε να περιλαμβάνει δεκαπλάσια αποθέματα υδρογονανθράκων από τα αντίστοιχα αναμενόμενα

αποθέματα του μέσου και του βόρειου Ιονίου μαζί.

Κατά τη γνώμη μας τα αποτελέσματα του ελληνικού γύρου παραχωρήσεων οφείλεται να μην στη δύσκολη οικονομική και πολιτική κατάσταση που δεν παράγει ασφάλεια σε όσους θέλουν να επενδύσουν στην Ελλάδα, αλλά βέβαια και στην έλλειψη συγκεκριμένης επαγγελματικής στρατηγικής η οποία πρέπει να διορθωθεί απαραίτητως για τους επόμενους γύρους αδειοδότησης για να πετύχουμε τελικά αποτελεσματικά και ανθεκτικά αποτελέσματα. Επί του θέματος αυτού θα θέλαμε να διευκρινίσουμε τα παρακάτω δεδομένα:

- Λόγω της τεράστιας θαλάσσιας έκτασης που παραχωρήθηκε πρόσφατα από το ελληνικό δημόσιο για σεισμική έρευνα, είχαμε στο πρόσφατο παρελθόν εισηγηθεί ο Διαγωνισμός των Σεισμικών Ερευνών στο Ιόνιο Πέλαγος και Νότια της Κρήτης (έκταση 220.000 km²) να κατακυρωθεί –από στρατηγική άποψη- σε δύο ξεχωριστούς αναδόχους (από τις 8 προσφορές που υπήρξαν) και όχι μόνο σε έναν και μοναδικό ανάδοχο (PGS). Η PGS λόγω του υψηλού κόστους των εργασιών που ανέλαβε σε μία τόσο μεγάλη έκταση προσέφερε ένα πολύ πλούσιο πρόγραμμα στο Ιόνιο και ένα εξαιρετικά φτωχό πρόγραμμα για τη Νότια Κρήτη. Είναι φανερό ότι η ύπαρξη δύο αναδόχων, έναν για το Βόρειο Ιόνιο και έναν για την Νότια Κρήτη θα επέτρεπε να είχαμε σήμερα, όπως έγινε στην Κύπρο, τον ίδιο πλούτο ερευνητικών στοιχείων και για τις δύο παραπάνω ερευνητικές περιοχές. Η ύπαρξη περισσότερων ερευνητικών δεδομένων Νότια της Κρήτης θα επέτρεπε ένα καλύτερο προσδιορισμό του ερευνητικού - ανά οικοπέδο - επενδυτικού κινδύνου, ώστε οι ανάδοχοι να μπορέσουν να υποβάλλουν με μεγαλύτερη επενδυτική ασφάλεια προσφορές.
- Για να υπάρξει μεγαλύτερη προσέλευση επενδυτών στη χώρα μας είχαμε επίσης εισηγηθεί στο παρελθόν η γεωμετρία και η έκταση των οικοπέδων να μην παρουσιάζει κάποια ομοιομορφία αλλά να εξαρτάται - όπως γίνεται παντού στον κόσμο - από το θαλάσσιο βάθος και το μέγεθος των διαθέσιμων επιστημονικών ανά οικοπέδο δεδομένων. Είναι φανερό ότι το μέγεθος της έκτασης των οικοπέδων Νότια της Κρήτης θα έπρεπε να

είναι πολύ μεγαλύτερο από το αντίστοιχο μέγεθος των οικοπέδων του Βορείου Ιονίου λόγω της έλλειψης σεισμικών δεδομένων σε σχέση με το Ιόνιο.

- Επειδή τα περισσότερα οικόπεδα Νότια της Κρήτης βρίσκονται σε διεθνή ύδατα και αυτό παρουσία βάσεων στο Τομπρούκ απέναντι στην Κρήτη, η προκήρυξη του διαγωνισμού θα έπρεπε να υποδηλώνει με έξυπνο τρόπο την μέριμνα του κράτους για την ασφάλεια του πανάκριβου εξοπλισμού υποθαλάσσιων ερευνητικών εργασιών των επενδυτών από τυχόν τρομοκρατικές ενέργειες, δολιοφθορές ή ενέργειες πειρατείας. Να σημειώσουμε την απουσία εκπροσώπων του Λιμενικού Σώματος και των Ενόπλων δυνάμεων από τις επιτροπές κατάρτισης των προκηρύξεων & παραλαβής των προσφορών από τους αναδόχους.
- Τέλος να τονίσουμε σε κάθε κατεύθυνση ότι προσπαθούμε να περάσουμε το μήνυμα στην πολιτεία ότι θα μπορούσε να προσελκύσει επενδυτές όχι μόνο για την εξόρυξη υδρογονανθράκων, αλλά και για την δημιουργία νέων τεχνολογιών για λογαριασμό του δημοσίου, οι οποίες θα μπορούσαν να παραμείνουν προς όφελος των παιδιών μας και της πατρίδας μας. Αυτή η πρόταση απαιτεί επίσης φορολογικά κίνητρα (π.χ. μηδενική φορολογία για μία 5ετία) και αφορά τόσο συμβατικούς υδρογονανθρακες σε πολύ βαθιά ύδατα όσο και μη συμβατικούς υδρογονάνθρακες (υδρίτες μεθανίου). Να αναφέρουμε επίσης ότι η Ελλάδα διαθέτει τα μεγαλύτερα υποθαλάσσια αποθέματα υδριτών μεθανίου στην ευρωπαϊκή Μεσόγειο.

Καταλήγοντας να υπενθυμίσουμε ότι η πρότασή μας για δημιουργία στρατηγικής ανάδειξης των υποθαλάσσιων κοιτασμάτων στην ΑΟΖ της πατρίδας μας (και όχι μόνον ανάδειξης εισαγωγών υδρογονανθράκων) είναι η μοναδική σήμερα αξιόπιστη αναπτυξιακή πρόταση δημιουργίας ντόπιου ορυκτού πλούτου προς ανακούφιση της οικονομίας της πατρίδας και βέβαια δημιουργίας μεγάλου αριθμού θέσεων εργασίας.